

דף נז:

י"ד פימן שכא סעיף ח

עין משפט ג.

ה. ט. פטר חמור אסור בהנאה עד שיפדה, ואם מכרו קודם הפדיון דמיו אסורין^ד.

הגה: דוקא מכרו בסתם, אבל הודיע ללוקח שהוא פטר חמור ומוכר לו מה ששונה יותר מהשה שיפדה בו, דמיו מותרים, ואפי' לכתחילה מותר למכרו בכה"ג.

ה. י. אם מת קודם הפדיון או ערף אותו יקבר, משום שהוא אסור בהנאה אפי' לאחר עריפתו כיון שלא נפדה.

ה. יא. לא פדה אותו ונתן אותו לכהן, אסור לכהן להשתמש בו^ה עד שיפדהו בשה ואח"כ יקח השה לעצמו, או יערוף אותו ויקבר.

הכהנים חשודים על דבר זה^ו, לפיכך אסור לישראל ליתן פטר חמור לכהן אא"כ פדה החמור בפניו או יערפנו לפניו.

י"ד פימן פז סעיף א

עין משפט ד.

א. א. כתוב בתורה^ז "לא תבשל גדי בחלב אמו" ג' פעמים. אחד לאיסור בישול, אחד לאיסור אכילה ואחד לאיסור הנאה^ח. ואמר הכתוב

ד. אפי' מה ששונה יותר על השה, דכיון שלא הודיע ללוקח שהוא פטר חמור לא יפדנו וע"כ כולו אסור. ש"ך ס"ק ה'.

ה. ובברכי יוסף כתב דהישראל עצמו יצא בזה שנתן הפטר חמור לכהן, ולא כמי שהסתפק בזה ע"ש.

ו. שאומרים מה אני צריך להפריש עליו טלה אם הוא לעצמי. ש"ך ס"ק ו'.

ז. מברייטא חולין קט"ו. כל האוכלין האסורין אינו חייב עליהם עד שיאכל אותן דרך הנאה חוץ מבשר בחלב וכלאי הכרם לפי שלא נאמר בהם אכילה ובא לאסור אותן אפי' שלא כדרך הנאה. הרמב"ם פי"ד ממאכלות אסורות הלכה י"ד. כגון עירב בו דברים מרים או הסריח ונפסד ובטל מאוכל אדם ואכלו דבשאר איסורים פטור ובבשר בחלב וכלאי הכרם חייב. שם ברמב"ם הלכה י"א.

ח. וקוברין אותו, ואפרו אסור כאפר כל הנקברים, והיינו לכתחילה צריך לקוברו ולא לשורפו ובדיעבד אם שרפו אפרו אסור כדאיתא בסוף תמורה.

גם אחרי שהסריח אם אכלו בחולה שאין בו סכנה לוקה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

אכילה בלשון בישול לומר שאינו אסור מן התורה אלא דרך בישול ט, אבל חכמים אסרוהו בכל ענין.

הגה: כל בשר שאינו אסור מן התורה מותר בהנאה י.

בשר בחלב שאסר בהנאה היינו אפי' ליתנו לעכו"ם או לכלב דעלמא שאינו נהנה ממנו כלל אסור ולכן נהגו לשפוך אותו בבית הכסא, דברחוב אפי' אין שם כלב אסור. כף החיים אות ד'.

בשר בחלב שנאסר בהנאה ואח"כ נתערבה החתיכה בתבשיל ירקות וכדומה ויש בו בנותן טעם מותר למכור לעכו"ם חוץ מדמי איסור שבו. פר"מ בפתוחה.

ט. ולא ע"י מליחה וכבוש. ש"ך ס"ק א'. אבל מדרבנן אסור בכל ענין. ב"ח. ושיעור הבישול לא צריך שיתבשל שיעור כמאכל בן דרוסאי אלא כל שנפל חתיכת בשר בכלי ראשון של חלב אפי' הסירה מיד אסורה באכילה והנאה אף שלא היה שלישי בישול ודלא כהפ"ח באות ג', כך העלה הפר"מ בפתוחה אות ג'.

וחצי שיעור מכזית בשר בחלב אסור מן התורה אבל אם חצי שיעור בבשר בחלב, אסור מן התורה גם בבישול ובהנאה איכא פלוגתא בזה. כף החיים אות ט'.

י. ע"כ בשר בחלב ע"י מליחה או כבישה שאינו אסור באכילה אלא מדרבנן מותר בהנאה. כמ"ש בסי' צ"א סעיף ח'. ויזהר לתת אותם לגוי לפני הבישול אחרי כבישה או מליחה שלא יתחייב מדין מבשל בשר בחלב. כף החיים אות י"ב.

נפלה חתיכת בשר לחלב ונאסרה ואח"כ נפלה אותה חתיכה לחלב אחר עד מאה פעמים אסור הכל דבבשר בחלב מן התורה חתיכה נעשית נבלה בפר"מ בפתוחה ד"ה טעם כעיקר. המבשל בשר בקדרה חלבית בת יומא ודאי הוי דרך בישול. כף החיים אות י"ד.

קדרה חדשה שהיה כבוש בה חלב מעת לעת ואינה בת יומא ובישלו בה בשר בהמה אסור בהנאה דאף דבלעה הקדרה ע"י כבישה הרי פולטת אח"כ בבישול, ואם היה בשר עוף, אסור באכילה ומותר בהנאה ובהפ"מ יש להקל גם בבשר בהמה משום דאין כבישה בכלים. כף החיים אות ט"ו.

חמאה שנתבשלה בסיר בשרי בן יומו אסורה אפי' בהנאה ואפי' לנר חנוכה אף דמצוות לאו ליהנות ניתנו מ"מ אסור כיון דבנר חנוכה צריך שיעור ובבשר בחלב אסור בהנאה דבעינן מיכתת שיעוריה. פ"ת אות ד'. כף החיים אות ט"ז.